Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

nens uterra lugubriq; uestē circūamicta. Ci
bum autē & potū omniaq; suauia renuebat
ptes dies. dīm petens ut adiuuaret eā quatenus
regi uideret supplicans suauis eloquio. specie ů
pulcherrima. ut ex utroq; sustentata. & ipsa
periculū euitaret & gentis suę salutē acquireret
in aman quoq; regis odiū concitaret. Sic dīm ptes
dies depcans. lugubrē deposuit uestē & habitu
mutato ornata sicē oportebat regi. ibat cū duab
ancillis. quarū una leuiter eam in cumbentē su
stentabat altera ů sequens longitudinē uestis q
usq; ad tāam pfusa fuit sūmis digitis deportabat
quę ita facie rubore plena. uerecundū ac mo
destū habens decorē adibat regē eta cū timo
re. Cū ů ad faciē ei sedentis in solio deuenisset &
uidisset eū circūdatū ornatū q; exuaria uestē
ut auro ac lapidib pciosis ualde fulgebat ūti
biliorēq; magis eū ptē hęc intuens. Cūq; & ille
asperius eā uultuq; iracundo aspiceret mbroē
eam debilitas cōpehendit & sup ancillas quę pe
latera ei erant repente collapsa est. Rex autē uo
luntate dī arbitror mentē mutauit & timens
ne quid mali uxori ei timore pateretē surrexit
a sella. suoq; eam gremio colligens fouebat &
osculabatur blandeq; loquebatur confidere eā.
petens ne aliqd metueret qd ad eū ñ uocata ue
nisset. Nam legē istā ptē subiectos esse positam.
ipsā autē similiter cū eo regnantē omnē habe
re licentiā. Hęc dicens sceptrū qd in manu ei po
tans uirgā sup ceruicē tetendit ei. ptēq; legē li
berans eam amoris discrimine. Illa ů respiran
dīne inqt ñ habeo facultatē explanandi quę m
subito contigerē. Nam ut te uidi maximū & pul
chrū atq; terribilem. statim sps mis recessit & ea
anima mea sū relicta. Vix illa cū debilitate hęc
loquente eta regē anxietas habuit. Deinde con
fidere meliorq; sperare hester inuitabat. Ha
medū ei regnū se concedere si hoc peteret. pmi
tebat. Hester ů ad conuiuiū eū cū aman amico
ad se uenire supplicabat parasse ei cenam se di
cens. Cumq; annuisset & aduenisset inter po
culoē letitiā iussit rex hester apire qd uellet
nichil enī se negaturū esse pmisit etiā si me
diam partē regni poscere uoluisset. Tum illa
in posterū die explanaturā se suū consiliū pmi
sit si rursus ad conuiuiū cū aman conueniret.

Cumq; rex pmisisset aman egressus ē gaudens.
qd solus apud hester cū rege meruit epulari. du
nullus alius tale honorē potuisset adipisci. Videns
ů in aula mardocheū nimis indignat est qd ñ
aliquā a eo uenerationē sibi uet exhiberi sen
sisset. Tunc ingressus ad semetipsū uxorē hara
san cū amicis uocauit quib psentib. honorē ex
posuit quo frueretē ñ apud regē tantū. s; & apud
reginā. & qualitē ullo die ad eam cū rege solus
accessus esset & in posterū diē rursus inuitaretē
Dicebat autē ñ ei placuisse qd mardocheū uide
rat in aula iudeū. Cui respondit uxor sua ha
rasan. Iube lignū secari. L. cubitoē & mane
pete a rege mardocheū crucifigendū. Cui consi
liū laudans pcepit famulis lignū paratū in a
trio ēstruere qd ad penā mardochei seruarent.
Vs autē spē malignā aman deridebat & acciden
tia pūdens. de futuris delectabatur. Nam regi som
nū pulchā nocte abstulit. Qui nolens in otio uigi
lias pdere. s; ad gubernationē sui principatus
eas habere scribam iussit ferentē pdecessoē suoē
& suoē factoē monumēta relegere. Cumq; deculis
set & recenseret inuenit fē quida qui pro iuste
sua pceū agros acceperant quoē & nomīa signa
tū erat. Iter ů pfide donationē impetrauerat
p hęc legendo uenit ad bagathan & theodestū
eunuchos insidiatores regis quos mardocheus
indicauerat. Et eū hoc tantū scriba pnunciasset
& ad alteri transisset actus. rex eū deinuit con
sulens siqd ei premunerationē datū scriptū ha
beret. scriba nichil respondit. Tunc rex iussit eū
tacere & interogabat eos quib hoc cōmissū fuerat
quę sit hora noctis. audiens autē iam diluceset
re pcepit ut quē inuenirēt amicoē aulā
psentē nunciarent. Uenit aū aman inuenit.
nam pter solitam horā maturi pcesserat mor
tē mardochei petiturus. Cūq; serui renuncias
sent aman ante edem stare pcepit eū uocari. Q
Cumq; intrasset amicū te inqt scienS solū fidele
peto ut in consiliū pbeas quē admodū debeā sdm
meā magnificentiā honorare quenda ualde ka
rissimū. aman ů putans ēsiliū qd dedisset hoc p
se futurū. nā amari se solū a rege credebat qm
existimabat optimā esse sententiā regi declara
bat & dixit. Si uis quē dicis hominē dilectū &
glę mertis honorari. fac eū sup equū pcedere